

Mál nr. 387/2012

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar sendibifreiðar
og
vátryggingafélagið Y v/ innbústryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns á innbúsmunum við búferlaflutning.**Gögn.**

139. Málskot, móttakið 5.9.2012, ásamt fylgigögnum.

140. Bréf Y, dags 20.9.2012.

141. Bréf X, dags 24.9.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 30.6.2012 er M fluttust búferlum úr Reykjanesbæ til Reykjavíkur fengu þau flutningafyrirtækið F til að flytja búslóðina með sendibifreiðinni A sem mun vera í eigu F. Var munum komið fyrir í A og að því er ráða má af gögnum málsins án þess að þeim hafi verið pakkað sérstaklega áður. Eftir að komið var í áfangastað í Reykjavík komu í ljós skemmdir á ýmsum munum sem höfðu verið fluttir með bifreiðinni.

M hafa krafist þess að fá tjónið bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá X eða úr innbústryggingu þeirra hjá Y. Bæði félögin hafa hafnað bótaskyldu úr þeim vátryggingum sem M hafa krafist bóta úr.

Álit.

I.

Samkvæmt gögnum málsins var F gert viðvart hinn 9.7.2012 um að tjón hafi orðið á hluta þeirra búsmuna sem fluttur var með A eða níu dögum eftir að flutningurinn átti sér stað. Skemmdirnar komu í ljós að sögn M eftir að lokið var að afferma A í Reykjavík og ökumaður A hafði ekið á brott. Ekki er nákvæmlega vitað hvað olli skemmdunum.

Fyrir liggur að með samningi við M tók F að sér flytja búslóð M með A til Reykjavíkur í umrætt sinn. Um flutninginn gilda því lög um landflutninga nr. 40/2010, sbr. 1. mgr. 1. gr. laganna (lfl.). Í tilviki því sem hér um ræðir var F sem eigandi A jafnframt flytjandi búslóðarinnar, sbr. 1. tölul. 2. gr. lfl. Skv. 6. gr. lfl. skulu þau lög ganga framar umferðarlögum um ábyrgð á tjóni því sem varð á búslóðinni. Samkvæmt þessu ber að horfa til ákvæða lfl. við mat á því hvort F beri skaðabótaábyrgð gagnvart M vegna tjónsins. Síðan er sérstakt úrlausnarefni hvort bótaábyrgðin hafi stofnast með þeim hætti að tjónið fáið bætt úr hinni lögmæltu ábyrgðartryggingu A hjá X.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að útfyllt hafi verið sérstakt fylgibréf um flutninginn eða upplýsingar sem eiga að koma fram í fylgibréfi, sbr. 2. mgr. 8. gr. lfl., hafi beinlínis verið gefnar með öðrum formlegum hætti. Flutningssamningurinn telst engu að síður gildur og er háður ákvæðum lfl., sbr. 11. gr. laganna.

Skv. 1. mgr. 19. gr. lfl. ber flytjanda að bæta tjón sem hlýst af því að vara skemmist eða glatast meðan á flutningi stendur nema hann sanni að hvorki hann né maður sem hann ber ábyrgð á eigi sök á tjóninu. M voru móttakendur búslóðarinnar á ákvörðunarstað í Reykjavík. Þegar móttakandi voru tekur við vöru án fyrirvara skal litið svo á að varan hafi verið afhent óskemmd og í samræmi við lýsingu í fylgibréfi þar til annað sannast, sbr. 29. gr. lfl. Skv. 30. gr. lfl. skal móttakandi tilkynna flytjanda um tjón á vörunni jafnskjótt og þess verður vart og í síðasta lagi þremur dögum eftir eftir móttöku vörunnar. Að öðrum kosti telst varan hafa verið afhent í því

ástandi sem lýst er í fylgibréfi, kvittun skv. 3. mgr. 7. gr. eða annarri móttökukvittun ef ekki eru færðar sannanir gegn því. Eins og málið liggur fyrir er ágreiningslaust að M gerðu engan fyrirvara um tjónið er þau tóku við búsmuninum við affermingu úr A og þau tilkynntu F fyrst um tjónið níu dögum eftir móttöku munanna. Var þá liðinn sá frestur sem þau höfðu til að tilkynna F um tjónið svo ábyrgð F yrði fortakslaust byggð á ábyrgðarreglu 29. gr. Af hálfu F hefur verið mótmælt að tjónið hafi orðið meðan á flutningnum stóð. Af gögnum málsins verður eigi talið sannað að tjónið hafi orðið þá. Að þessu virtu verður ekki talið að F beri ábyrgð á tjóni M á grundvelli lfl. Að þeirri niðurstöðu fenginni kemur ekki til frekari skoðunar hvort tjónið falli undir gildissvið ábyrgðartryggingar A.

II.

Í 8. gr. innbústryggingar þeirrar sem M hafa hjá Y eru í staflíðum A til M á sérstakri yfirlitsmynd talin upp þau tjónstilvik sem vátryggingin tekur til. Ekkert þessara tjónstilvika getur komið hér til álita nema þau tjónstilvik sem kunna að falla undir staflíð C, þ.e. skemmdir á innbúi í ökutæki sem lendir í umferðaróhappi. Ekki liggur fyrir að tjón M megi rekja til þess að A hafi lent í umferðaróhappi meðan á flutningnum stóð. Ennfremur eru undir þessum tiltekna staflíð undanþegin bótaskyldu tjón þegar um búferlaflutning er að ræða og tjón á munum þegar flutt er gegn gjaldi. Í ljósi þessa telst tjónið ekki bótaskyldt úr innbústryggingunni hjá Y.

Niðurstaða.

Tjón M, vegna skemmda á búsmunum bætist ekki úr ábyrgðartryggingu A hjá X né heldur úr innbústryggingu þeirra hjá Y.

Reykjavík, 10. október 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.